तस्य प्रतीकारो नास्ति। तस्मात् कर्म्ममध्येपि 'अवभृथे', यद्येतां 'आहुतिं', जुहुयात्। तदानीमनया 'आहुत्या', मृत्युदेवतामेव तृप्तां कृत्वा यजमानं च 'परिमाणं' सर्व्वतः पात्रं, 'कृत्वा', 'भ्रूणघ्ने' भ्रूणहत्यारूपाय पाप्मने, 'भेषजं' शमनं करोति॥

(६) इदानीं कैमुतिकन्यायेन तामाहुतिं प्रशंसति। "एताः ह वै मुण्डिभः औदन्यवः। भ्रूणहत्यायै प्रायश्चित्तिं विदाञ्चकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणꣳहन्ति। तस्मै भेषजं करोति" इति। उदकमात्मन इच्छतीत्युदन्युः जलमात्राहारः कश्चित्तपस्वी मुनिः तस्य पुत्रः 'औदन्यवः'। तस्य च 'मुण्डिभः', इति नामधेयं। स चाश्वमेधावभृथमन्तरेण केवलामप्येतामाहुतिं भ्रूणहत्यायाः प्रायश्चित्तं मन्यते। तिष्ठतु मुण्डिभः वयं त्वेवं मन्यामहे। 'अस्य' अश्वमेधयाजिनः, 'प्रजायां' पुत्रभृत्यादिरूपायामपि, यः कश्चित् 'ब्राह्मणं', 'हन्ति', तस्मै 'सर्व्वस्मै' ब्रह्मबधदोषाय इमामाहुतिं 'भेषजं' करोति। किमु वक्तव्यमवभृथेनुष्ठीयमानेऽश्वमेधयाजिनो भ्रूणहत्यां नाशयतीति॥

(७) तृतीयामाहुतिं विधत्ते। "जम्बुका स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति। वरुणो वै जम्बुकः। अन्तत एव वरुणमवयजते" इति। जम्बुकशब्दस्य वरुणवाचित्वात् तदीयोत्तमाहुतिहोमेन कर्म्मान्तरे वरुणमेव विनाशयति। अतो बाधकविनाशेन सर्व्वोपद्रवपरिहारः॥

(८) होमाधारं विधत्ते। "खलतेर्विक्लिधस्य शुक्लस्य पिङ्गाक्षस्य मूर्द्धं जुहोति। एतद्वै वरुणस्य रूपम्। रूपेणैव वरु-